Luggemisſed.

1. Tohter Mailmatark.

Hants Wähk olli tallupoeg ja temma käſſi käis nönda, et teiſeſt päwaſt teiſe wöis ellada. Kord panni ta härjad wankre ette ja läks pu=koormaga liinna, kus 2 rublaga puud ärramüüs rikka tohtri herrale. Mees panni koorma mahha, ſiis tulli tuppa, rahha ſama, agga tohter wöttis juſt lõu=nat ja kallid road ollid laua peal ta ees. Noa hais olli wägga maggus ja köik, mis waagnate peal ſeiſis, kenna nähha, et Hants Wähk hakkas mötlema: „Suremat öune polle ennam ollemas, kui ſel mehhel. Oh et ka tohter olleksin ja nönda wöiksin ſüa ja jua.“ Sedda möeldes ſeiſis ta kaua ja waatas üksſiſilmi roade peale, ſiis hak=kas kulama: „Herra, ärge pange pahhaks, agga ei wöi küsſimata jätta: mis te' arwate, kas min=nuſuggufeſt wöiks ka tohter ſada?“ „Miks mitte! — wastas herra ja naeris, — polle ennam teiſt aſja, mis ni kerge olleks, kui ſe!“ — „Kül

ſe olleks hea! ütles mees, — agga ſiis tahhaksin ka teada, mis ſelle jure tarwis lähhäb. Küllap ütlete ſedda weel!“ „Sul polle ennam tarwis, kui kolm aſja! — kostis herra nüüd ja jäi tös=ſiſeks, — panne need kolm aſja tähhele: Eſſi=teks östa ommale a=b=d=ramatu, agga waata, et wanna=aegſe wiſi järrel kuk ſees on. Teiſeks mü omma kuub ja tö=riistad ärra ja östa penemad rided, kuida minnu ſeljas näed, ja mönda muud östa ka, mis aega möda tunned tohtrile tarwis ollema. Kolmandeks kirjuta omma ukſe ülle punnaſe wärwiga need ſönnad: „ſiin ellab toh=ter Mailmatark,“ et igga üks ſedda wöib lug=geda. Muud ma ennam ei tea öelda, te nönda ja minne Jummalaga!“ Hans Wähk teggi, kuida olli käſtud. Ta olli nüüd tohter ja palju olli, kes mitmeſuggufe hädda pärraſt tullid abbi palluma, agga iggaühhele teadis ta nöun anda, kas head wöi pahha nöun, kas teiſte kahjuks wöi kaſſuks, — mis ſeſt luggu! ta olli tohter, weelgi mailma tark, egga ſiis tohtinud öelda: „ei ma tea!“ Sel ajal warrastati rikka herra käeſt ſeäl liggidal palju rahha, agga wargad ollid teadmata, et neid kül otſiti. Siis rägiti herrale ka ue tohtri tarkuſeſt, ja herra arwas: on ta mailma tark, eks ta ſiis pea ka teadma,